

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 383-ҳадис

383/642 - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، وَالتَّيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُنَاجِي رَجُلًا فِي جَانِبِ الْمَسْجِدِ، فَمَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ حَتَّى نَامَ الْقَوْمُ.

383.642 Анас розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам масжиднинг бир тарафида бир киши билан махфий сўзлашиб ўтирган эдилар, намозга иқома айтилди. Бироқ у зот намозга туравермай, ҳатто қавми мудроқ босди».

Изоҳ: Бу ҳолат Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг одатлари эмас эди. Фақат бир мартагина шундай бўлган. Шу билан бирга, у инсон шаклидаги фаришта бўлиши ҳам мумкин. Шунинг учун фақиҳлар иқома билан намоз орасидаги муддат чўзилиб кетса, иқомани қайтаришни ихтиёр қилишган».

Манба: hadis.islom.uz

